

Enrique Bagaría, piano

Estiu al Palau
Dilluns, 24 d'agost de 2020 – 20 h
Sala de Concerts

Enrique Bagaría, piano

Programa

Domenico Scarlatti (1685-1757)

Sonata K. 466, en Fa menor

Sonata K. 141, en Re menor

Sonata K. 27, en Si menor

Johannes Brahms (1833-1897)

4 Klavierstücke, op. 119

Intermezzo

Intermezzo

Intermezzo

Rapsòdia

Maurice Ravel (1875-1937)

Gaspard de la nuit

Ondine

Le Gibet

Scarbo

Serguei Rakhmàninov (1873-1943)

Sonata núm. 2, op. 36

Allegro agitato

Non allegro

Allegro molto

Durada aproximada: 70 minuts, sense pausa.

Comentari

Domenico Scarlatti, clavecinista napolità eminent, és l'autor de més de 550 Sonates, peces en un sol moviment, brillants, concises, però d'una invenció melòdica i rítmica irresistible, i que van exercir una influència considerable durant tot el segle XVIII.

L'últim recull que Brahms va escriure per al piano va ser l'opus 119, compost l'estiu del 1893 a Bad Ischl. Pàgines plenes de serenor, com d'un diari íntim, “*cançons de bressol per als meus sofriments*”, deia l'autor, tenyides de resignació i d'esperança. L'integren tres intermezzos i una rapsòdia, que van des de la dolça malenconia inicial fins a l'atmosfera heroica i grandiosa de l'episodi final.

Gaspard de la nuit és el cim del pianisme de Ravel i una de les grans pàgines per a piano del segle XX. Acabada el setembre del 1908, és un tríptic d'imatges molt evocadores basades en poemes d'Aloysius Bertrand. Ricard Viñes les va estrenar a la sala Érard de París el 9 de gener de 1909. S'inicia amb “Ondine”, el cant tendre, seductor i alhora amenaçador d'una fada d'aigua a qui un poeta no fa cas. El segueix “Le Gibet”, la imatge sonora d'un capvespre presidida de principi a fi per un pedal sobre la nota Si bemoll, talment el so obsessiu d'una campana. I s'acaba amb les sonoritats quasi orquestrals de “Scarbo”, un *scherzo* que descriu un gnom sinistre i diabòlic a través d'un virtuosisme esclatant.

El recital es clou amb la monumental *Sonata núm. 2* de Rakhmàninov, composta l'any 1913 i estrenada pel mateix autor a Moscou el 3 de desembre d'aquell any. És una obra de gran riquesa sonora que s'inicia amb un arpegi descendent fulgurant i un seguit d'acords que anuncien la intensitat i el dramatismes que ens espera. El segon temps, calmat i somiador, dona pas a un “Allegro molto”, vigorós i impulsiu, i d'altíssima exigència.

Xavier Chavarría, musicòleg i crític musical

Amb la col·laboració de:

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat

D.L.:B 6577-2020

Enrique Bagaría, piano

Va iniciar els estudis musicals amb els professors Rosa Masferrer i Luiz de Moura Castro, obtenint el títol superior de piano al Conservatori Municipal de Barcelona, després a l'École Normale de Musique Alfred Cortot de París amb el mestre Aquilles Delle Vigne. Va cursar un postgrau al Conservatori Superior del Liceu amb Stanislav Pocheikin i va prosseguir amb Dimitri Bashkirov, Galina Eguiazarova i Claudio Martínez Mehner a l'Escuela Superior Reina Sofia de Madrid i amb Vadim Suchanov al Richard Strauss Konservatorium de Munic. També va rebre classes magistrals de mestres com Alicia de Larrocha, Elisso Virsaladze, Josep Maria Colom, Andrzej Jasinski, Ralph Gothoni, Vitaly Margulis, Andrew Watts o Boris Petrushansky.

Ha rebut nombrosos guardons en concursos pianístics, tant nacionals com internacionals, destacant el primer premi a la 52a edició del Concurs Internacional Maria Canals (Barcelona, 2006) i la participació al XV Concurs Internacional de Santander Paloma O'Shea (2005).

Ha actuat en els principals escenaris i festivals de l'estat espanyol, i en l'àmbit internacional destaquen les seves actuacions a Sant Petersburg, Kíev, Milà, París, Roma, Brussel·les, Munic, Xangai, Pequín, Nova York, Chicago i Bogotà.

Ha col·laborat amb prestigioses orquestres internacionals, com l'Orquestra Simfònica del Teatre Mariïnski de Sant Petersburg, Wiener Kammerorchester, Salzburger Kammerphilharmonie, Filharmónica de Bogotà (OFB) i amb la majoria d'orquestres d'Espanya; ha estat dirigit per directors com Gergiev, Petrenko, Yoon Kuk Lee, Rettig, Halffter, Portal, Brotons, Galduf, Macías o Pablo Pérez.

En música de cambra, ha format duos amb els violinistes Josep Colomé, Aitzol Iturriagoitia i el violista Joaquín Riquelme, i col·laborat amb formacions instrumentals molt diverses. Des del 2016 és membre, juntament amb Josep Fuster i Ashan Pillai, del Trio Cervelló, amb el qual ha gravat diversos CD.

Ha enregistrat la integral de la música per a piano de Jordi Cervelló per a Columna Música; i per a Eudora Records Enrique Bagaría plays Haydn (nominat als premis ICMA 2017), la integral dels Quartets de Brahms amb piano juntament amb Josep Colomé, Joaquín Riquelme i David Apellániz, i les Sonates de violí i piano de Debussy, Strauss i Janáček amb el violinista Aitzol Iturriagoitia.

Ha participat com a jurat en diferents concursos nacionals i internacionals: Flechilla-Zuloaga, Juventudes Musicales de España, Primer Palau, Concurs Internacional de Música Maria Canals i Concurs Nacional de Piano Universitat de Guadalajara.

Ha estat professor al Conservatori Superior de Música de l'Aragó i a l'ESMUC, i actualment és professor de piano, de música de cambra i de màster al Conservatori Superior de Música del Liceu.

També et pot interessar

Cicle Estiu al Palau
Dijous, 27.08.20 – 21 h
Sala de Concerts

Preu: 25 euros

Juan de la Rubia, orgue

J. S. Bach: *Preludi i fuga en Sol major, BWV 550*

J. S. Bach: *An Wasserflüssen Babylon, BWV 653b*

J. S. Bach: "Contra-punctus" IX i XI, de *L'art de la fuga*

C. Saint-Saëns: *Fantasia en Mi bemoll major*

E. Gigout: "Scherzo", núm. VIII de *Dix pièces pour orgue*

L. Vierne: "Hymne au soleil" i "Naiades", de *24 Pièces de fantaisie*

Ch. M. Widor: "Cantabile" i "Finale", de la *Simfonia en Sol, op. 42 núm. 6*